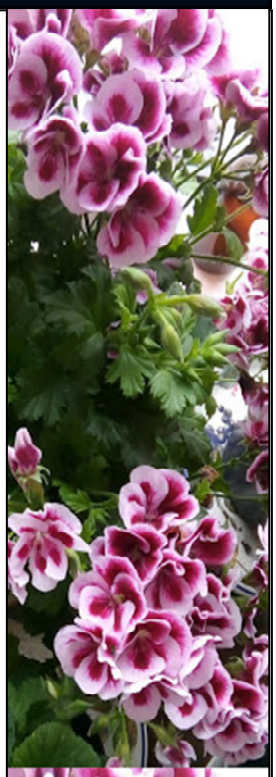
Pisarakirje

Toukokuu 2019

Franciscus Assisilaisen rukous:

Vapahtaja, tee minusta rauhasi välikappale,
niin että sinne, missä on vihaa,
toisin rakkauden,
missä loukkausta, toisin anteeksiannon,
missä epäsopua, toisin yksimielisyyden,
missä erehdystä, osoittaisin totuuden,
missä epäilystä, auttaisin uskoon,
missä epätoivoa, nostaisin luottamukseen,
missä pimeyttä, loisin sinun valoasi,
missä surua, virittäisin ilon ja lohdutuksen.

Niin että, oi Mestari, en yrittäisi niin paljon
etsiä lohdutusta kuin lohduttaa muita,
hakea ymmärtämystä kuin ymmärtää toisia,
pyytää rakkautta kuin rakastaa muita,
sillä antaessaan saa,
kadottaessaan löytää,
unohtaessaan saa anteeksi,
kuollessaan nousee iankaikkiseen elämään.

Tämän rukouksen sanoin tervedimme Tosnon seurakuntaa sen 25-vuotisjuhlassa. Siellä jos missä tämä rukous eletään todeksi.

Kirjeen sisältö:

Juhlatervehdys Tosnon seurakunnalle.. 1

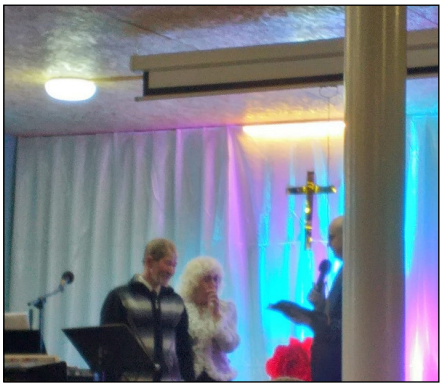
Pietari, Vihdin ryhmä, 1. - 3.3.. .....2 - 3
Käkisalmi ja Viipuri, Espoon-Kouvolan ryhmä, ...4 - 5
Viro vankila, Espoon-Kouvolan ryhmä, ...6
Selissä kukkii , ...7

Matkaraportti

Pietari Vihdin ryhmä 1. - 3.3.

Mukana: Eeva Halme, Riitta Sinervo, Ella Vuoriheimo, Tellervo Craven, Lenita Nyman Tukkina:Liisa Lankinen KuljettajanaAleksei Udom, joka tuli hakemaan meidät Ketolasta ja palautti samaan paikkaan.

Ylemmässä kuvassa pastoripariskunta Nikolai Klementjev Vera-vaimoineen.

Juhlaväkeä Tosnon seurakunnan kirkkosalissa

Matkamme ajankohdan määräsi **Tosnon seurakunnan 25-vuotisjuhla**, johon meidät oli kutsuttu. Kuulimme, että kirkkosali oli suurin ponnistuksin viimein saatettu käyttökuntoon, ja arvelimme, että taulu voisi olla sopiva lahja koristamaan uusia seinäpintoja. Marja-Leena Peltola lahjoitti jo aiemmin maalaamansa todella kauniin Kristuskuvan ja Vihdin seurakunnan taitavan Puuköörin toimesta tauluun saatiin hienostuneen himmeät kultakehykset. Lahja otettiin vastaan suosionosoituksin. Milla Rodina kirjoitti venäjäksi onnittelukorttiimme Franciscus Assisilaisen rukouksen, joka hyvin kuvastaa tämän seurakunnan toimintaa.

Juhlassa oli runsas musiikkiohjelma. Lisäksi kuultiin useiden naapuriseurakuntien sekä helluntaipiispa Pavel Zhelnovakovin tervehdykset, joissa kiiteltiin Tosnon seurakunnan ja sen pastorin harjoittamaa lämminsydämistä ja uhrautuvaa laupeudentyötä vähäosaisimpien ja unohdetuimpien keskuudessa.

Eikä ollut juhlavieraita unohdettu: Pitkät pöydät notkuivat toinen toistaan herkullisempia salaatteja ja leivonnaisia, joiden kimpussa oli aherrettu läpi yön. (Edellisenä iltana saapuessamme majapaikkamme tuttu kokki pahoitteli, kun joutui jättämään meidät sijaiselle ja rientämään takaisin juhlavalmisteluihin.)

Liisa Lankisen 80-vuotispäivää juhlistamassa.

Illalla juhlat jatkuivat majapaikkamme Uljanovkan seurakunnan ruokalassa, jossa tulkkimme **Liisa Lankinen tarjosi äskettäisten 80-vuotispäiviensä johdosta kakkukahvit**. Paikalla olivat myös Ludmila Peshkova sekä Vitali ja Alena Filippenko. Lahjan ohessa annoimme Sirkka-Liisa Juntusen maalaaman kyyhkyskortin. Liisa mielsi sen heti esittävän Pyhää Henkeä, joka kuljettaa edelleen Kristuksen rauhansanomaa. Tässä työssä on Liisakin saanut olla välikappaleena jo parikymmentä vuotta.

Sunnuntaina jäimme **Uljanovkan jumalanpalvelukseen**. Lapsille oli samanaikaisesti pyhäkoulu ja nuoret puolestaan istuivat osan ajasta seurakunnan kanssa, ja siirtyivät sitten omalle ohjelmakanavalleen. Seurakunnasta sai pirteän ja nuorekkaan vaikutelman ja tiedotuksista ilmeni, että heillä on runsaasti erilaista toimintaa. Paikka oli sinänsä meille tuttu jo vuosien takaa. Silloin näissä tiloissa toimi miestenkoti, ja me kävimme mm. esittämässä joulukuvaelman. Nyt esitimme heille näytelmän viisaista ja tyhmistä neitsyistä, ja meidät otettiin vastaan kuin vanhat ystävät.

Sirkka-Liisa Juntusen maalaama kyyhky.

Ennen paluumatkaamme poikkesimme tervehtimässä ”varakuskiamme” **Valeri Lisitsaa**, joka oli juuri kotiutunut sairaalasta sydäninfarktin jälkeen. Hän esitteli vaimonsa kanssa kauniisti remontoitua huonetta, jonka olivat äskettäin lunastaneet sen asukkailta.. Näin heillä ja heidän veikeällä kissallaan on käytössään koko kaksio. Keittiötä ja kylpyhuonetta ei tarvitse enää jakaa muiden kanssa. Toivotamme Valerille hyvää toipumista ja siunausta.

Eeva Halme

Marja-Leena Peltolan maalaus lahjaksi Tosnon kirkkoon

Valeri Lisitsa

Matkaraportti

Käkisalmi, Viipuri Espoon-Kouvolan ryhmä 4. - 5.3.

Pisara ry:n Espoon – Kouvolan ryhmän ja One Way Missionin Venäjän tiimin yhteinen matka

Matkalla mukana Irmeli ja Lasse Stenlund sekä Tuula Tapanainen Espoosta, tulkkina Irma Kähäri Klaukkalasta. Matkaa teimme Lassen autolla, jonka tavaratila oli lastattu täyteen erilaista avustustavaraa.
Tullia varten kaikki paketit oli punnittu ja kilot merkitty, sillä Venäjän tullin uudet säännöt sallivat viedä tavaraa vain 25 kg henkilöä kohden.

Tullialueella oli hiljaista näin talviaamuna. Selvisimme muodollisuuksista nopeasti mutta tavaroita tuli tarkastamaan naispuolinen virkailija, nuorempi nainen oppilaanaan. Hän puratti lastin maahan, kaikki laukut piti avata. Hän alkoi tiukata minne viemme näin paljon tavaraa (määrä alitti sallitun rajan) ja kenelle ystävillemme. Hän tutki Irman passin ja sanoi, että kun hän matkustaa näin usein ja vie paljon tavaraa, hän voi joutua tarkkailulistalle. Minähän olen puhunut tästä teille jo aiemmin, hän sanoi. Ette ole ennen puhunut kanssani, vastasi Irma topakasti ja silloin virkailija sammutti kuvaavan ja nauhoittavan laitteensa. Tarkoituksella tai ei, mutta paperit unohtuivat hänen käsiinsä. Onneksi Lasse huomasi sen ja vaati ne itselle, sillä muutoin hän olisi ollut ongelmissa paluumatkalla. Irma ei joutunut tarkkailulistalle, mutta jäimme miettimään virkailijan menettelyä ja tullikäyntejä jatkossa.

Lähdimme ajamaan **kohti Käkisalmea** tapaamaan One Way Missionin yhdyshenkilöä Valentina Kutuzovaa.
Onneksi ajokeli oli hyvä ja lepohetkiä saatiin pysähdyksillä. Nesteellä tankatessa Lasselle tuli apuaan tarjoamaan ystävällinen, suomea puhuva mies. Kun Lasse kehui hänen suomen kielen taitoaan, hän kertoi, että oli ollut metsätöissä suomalaisten kanssa ja oppinut silloin kaikki pahat sanat. Nyt minä luen Raamattua, jonka sain yhdeltä suomalaiselta asiakkaalta, hän kertoi. Iloitsimme tästä kohtaamisesta ja toivotimme hänelle ja hänen perheelleen Jumalan siunausta.

Käkisalmessa majoituimme pieneen hotelliin ja tapasimme Valentinan. Hotelliin tuli majoittumaan myös toinen, viiden miehen suomalainen seurue. Kun vastaanottovirkailijalla ei ollut suomi eikä englanti hallussaan, joutui Irma auttamaan tulkkaamisessa.

Valentina tekee evankelioivaa työtä Kaarlahdesta käsin lähikylissä laajalla alueella. Hän käy myös laitoksissa ja kristillisissä päihdekuntoutus kodeissa.
Saimme jakaa hänen kanssaan työn iloja ja haasteita. Yksi haaste on hänen vanha farmari Ladansa, jossa nytkin on korjattavaa jarruissa, takapyörän laakereissa ja peltien ruostumisessa. Suuri rukousaihe on auton kunnostaminen tai uuden auton saaminen. Onneksi hän on saanut avukseen vanhemman pariskunnan, jolla on hyvä auto.

Valentina oli itse sairastelujensa jälkeen nyt hyvässä kunnossa, ulospäinkin tasapainoisen ja hyvin voivan näköinen. Jätimme kaikki tuomiset hänen käyttöönsä, sillä näissä lähikylissä on monenlaista puutetta.
Vain yhdet talvisaappaat jätimme Ritalle Viipuriin. Rukoillaan Valentinan työn ja hänen evankelisen seurakuntansa puolesta, että yhä uudet ihmiset täällä löytäisivät uskon kautta toivon elämäänsä.

Kysyimme Valentinalta, olisiko mahdollista päästä käymään **päihdeongelmaisten tukikodissa** näin ex tempore. Valentina soitti heille ja niin olimme illalla kolmentoista miehen kodissa.
Tuula toi heille terveiset vastaavilta kohteiltamme Venäjällä, Virossa ja Latviassa. Kuulimme, että miehet olivat tulleet hyvinkin kaukaa: Valko Venäjältä, Baikal-järven läheltä, eri puolilta Karjalaa ja Pietarista. Heidän hoitojaksonsa kestää kahdeksan kuukautta, mistä neljä ensimmäistä on henkilökohtaista toipumista ja toiset neljä toistensa hoitamista.

Matkaraportti

Käkisalmi, Viipuri Espoon-Kouvolan ryhmä 4. - 5.3.

Irmeli kertoi, miten Jumala oli kutsunut hänet ja Lassen työhönsä ja Valentina puhui seurakuntayhteyden ja anteeksiantamisen tärkeydestä. Miehet kertoivat omista taustoistaan. Yhteistä oli alkoholin ja huumeiden käyttö, vankilatuomiot, mutta ilo siitä, että Jumala oli johdattanut heidät tänne. Useimmat heistä halusivat jatkossa lähteä auttamaan saman kohtalon kokeneita. Yhdistyksen nimi on Kulmakivi ja heillä on toinenkin koti Pietarin lähellä Jukkissa. Tavoitteena on kahdentoista kodin saaminen Pietarin ympäristöön, tarvetta näille on varmasti.

Tuliaisina jätimme miehille hedelmiä ja muita ruokatarvikkeita sekä ison kassillisen villasukkia. Ne ovat rakkauskirjeitä Suomesta, sillä ne, jotka ovat neuloneet, ovat myös rukoilleet.

Yöllä oli pyryttänyt reilusti lunta, joten ajokeli Viipuriin oli todella huono. Lisäksi eksyimme aikomaltamme oikotieltä ja jouduimme lopulta Pietarin pohjoispuolelle Haapakankaalle, mistä on vanha tuttu tie Viipuriin.

Viipurissa kuulimme, että Rita oli sairastunut, mutta Kostja tuli meitä vastaan ja niin kiipesimme kaikkien ruokatuliaisten kanssa vanhan Jugend talon kuudenteen kerrokseen (hissi oli neuvostoaikana purettu pois).
Kostja kertoi, että pikkumökissä kaupungin laidalla asuu nyt vain kolme miestä ja mökkiä ollaan remontoimassa. Täällä kerrostalokodissa asuu kolme naista ja kymmenen miestä.

Kostjalla oli hyviä uutisia, sillä aiemmin paikalla ollut huonokuntoinen nainen oli kuntoutunut hyvin. Hän asuu jo itsenäisesti ja ajaa jopa taksia. Sen sijaan kaksi miehistä oli lähtenyt kesken hoitojakson pois, toinen joutui vankilaankin. Nyt molemmat ovat tulleet takaisin, lisäksi paikalla oli kaksi uutta miestä. Paikalla olivat myös vanhat ystävämme, jalattomat Slava ja Igor. Igor on saanut proteesit, joita hän onnellisena esitteli. Proteesien rakentaja oli kehunut Salvan itse rakentamia proteeseja ja kertonut, että hän tarvitsee niihin vain uusia varaosia.

Olga on asunut täällä jo pitkään ja kuntoutunut hyvin, jopa ulkoinen ilme on muuttunut valoisaksi.
Hän suunnittelee hengelliseen koulutukseen menoa. Sen sijaan juuri tullut nainen oli arka ja sulkeutunut.
Saimme rukoilla naisten huoneessa henkilökohtaisesti hänen ja kahden muunkin naisen puolesta. Pyysimme, että Pyhä Henki saisi hoitaa heitä kaikkia ja parantaa niitä haavoja, joita elämä on heihin tuonut
ja että he pystyisivät antamaan anteeksi niille, jotka ovat heille pahaa tehneet. Silloin he voivat saada vapauden omaan kasvuun Jumalan lapsina.

Yhteisessä rukoushetkessä saimme muistaa myös Ritaa, että hän saisi parantua ennen menoaan Vladivostokin koulutus- ja konferenssitapahtumaan. Siunaa Jeesus kaikkia näitä asukkaita, anna heille
Sanasi mukaan tulevaisuus ja toivo niiden vuosien jälkeen, jotka vihollinen on heiltä riistänyt. Anna myös Ritalle ja Kostjalle voimia tähän työhön ja sinulta tulevaa viisautta kaikkeen.

Rajaa kohti ajaessamme olimme kiitollisia kaikista kohtaamisista ja varjeluksesta. Nyt sääkin oli selkenemässä mitä lähemmäs rajaa tultiin.

Ryhmän puolesta
Tuula

Tallinnan uudessa vankilassa 20. -21.3.2019
Matkalla Pekka Vauromaa, Leena Kontula, tulkkeina Anu Väliaho ja Anna Mishina.

Uutuuttaan tuoksuvassa talossa vain vankien vaatteet ja työntekijöiden käytävien seinille ripustetut kesäiset värikkäät kuvat yhden talvikuvan kanssa muistuttavat vanhasta neuvostovankilasta. Yksi papeista oli ehtinyt pelastaa mukaansa myös vanhan työhuoneen ikkunalta roskiin heitetyt viherkasvit. Nyt ne rehevöivät hänen työhuoneessaan. Vanha vankila oli kuin labyrintti, jossa korvat menivät lukkoon kaikkialla kaikuvasta huutelua estävästä musiikista.

Tallinnan uusi vankila. Kaukana kaikesta alkukevään sateessa. Takana värikäs elämä, nyt sisällä värikylläisessä valvonnassa. Rukoillaan, että heidän elämänsä vaihtuu Vapahtajamme tarjoamaan vapauteen.

Uudessa vankilassa kuljimme kappeliin yksisuuntaista käytävää. Ruuhkaksi asti haluavat vierailut ovat entistä tärkeämpiä tapaamisia tässä eristetyssä ympäristössä. Kappelin yhteydessä on myös hengellistä kirjallisuutta tarjoava kirjasto. Sieltä voi lainata enemmänkin kerralla, esimerkiksi eristyksen ajaksi.

Ensimmäisessä tilaisuudessamme vironkielisiä miehiä oli paikalla kolmisenkymmentä. Pekka kertoi Anun tulkkaamana oman tarinansa kotitalon ullakkohuoneessa kokemastaan hissillä tulleesta kaiken muuttaneesta Herramme ilmestyksestä. Pekka toi konkreettisesti todeksi, kuinka rukouksemme kuullaan ja muutos on mahdollista myös vankilatuomioita kärsineelle. Miehet kuuntelivat tarkkaavaisina ja jaksoivat kuunnella myös Leenan osuuden.

Leena muistutti, kuinka jo Vanhan testamentin Mooseksella oli tällainen salaperäinen koko tulevaisuuteen vaikuttava Jumalan kohtaaminen. Rukoukseemme vastataan aina, myös täällä vankilassa. Vanki on kuin elämänsä kiertoliittymässä, erätauolla tai aikalisällä, toivottavasti miettimässä mennyttä ja tavoittelemassa toisenlaista tulevaisuutta. Tästä voi jatkaa samaan suuntaan miettimättä muutosta, mutta toinenkin mahdollisuus on olemassa, jokaiselle.

Seuraavana päivänä saimme tavata toistakymmentä venäjänkielistä naista. Tulkkinamme oli Anna, joka myös viihdytti meitä säestämillään kauniilla lauluilla. Naisten tapaaminen on aina koskettavaa. He pyytävät rohkeasti myös esirukousta.

Muistetaan rukoilla vankien ja heidän perheidensä puolesta. Herra kosketa heitä, anna rohkeutta muutokseen.

Uusi vankila ja viereinen uusi poliisivankila ovat kaupungin ulkopuolella, valtavan kivilouhimon ja teollisuusalueen takana kaukana kaikesta. Molempina päivinä saimme tarjota isännällemme, pastori Allanille kyydin keskustaan, toisena myös hänen kollegalleen.

Matkamme oli siunattu. Yhtään askelta en uskaltanut ottaa enkä autoani startata ilman rukousta. Tuulan sairastuttua lähdimme matkaan autollani Pekan kanssa kaksin. Toisen kyydissä on eri kuin ratin takana. Tuulahan ajaa Tallinnassa kuin kotonaan. ”Ohjaa kulkuni”, toimi. Tyhjensimme tavarakuormamme Lähetyskeskuksen parkkipaikalla Anun autoon Sauvon uuteen seurakuntaan vietäväksi. Löysimme tuliaiset sekä terveysrohdot Tuulalle. Kaikki onnistui. ”Tämmöinen on meidän Jeesus.”

Matkaamme muisteli
Kontulan Leena

Selissä kukkii

Selissä kukkii

Vihdin Selissä Pisara Kirppis tarjoaa monenlaista osallisuutta. Se on yhteisö johon voi sitoutua lyhyeksi tai vaikka pidemmäksikin ajaksi. Monien puuhien täyttämät päivät tarjoavat mahdollisuutta kokea oman elämänsä hyödyllisyyttä, ”me yhdessä teemme tätä”.

Näin keväällä, varsinkin tänä keväänä saamme nauttia, syntymän,

kasvun ja kukoistuksen hetkiä, Luojamme suodessa, niin puutarhalla kuin ympäristössämmekin monimuotoisia ihmeitä.

Pisara tarjoaa yhteistyössä Samarian ja Karviaisen kanssa kuntouttavaa työtoimintaa. TE toimiston kanssa työkokeilua ja palkkatukityötä.

Myös vapaaehtoinen auttamistyö on mahdollista ja suotavaa. Käymällä kirppiksellä ostoksilla tai vaikkapa juomassa kahvit tai ruoka-aikaan syömässä kanssamme tuet, toimintaamme.

Olemme paikka johon voi tulla tekemään, tai vaikka vain yksinkertaisesti olemaan, niinä hetkinä kun haluat, olla hiljaa tai jutella jonkun kanssa.

Pekka Vauromaa

Miljoonakelloja, rautayrttejä, lumihiutaleita ym ym kesäkukkia

Heikki on yksi toimelias vapaaehtoisemme.

Pisara Kirppiksellä monenmoista, huonekaluja, vaatteita, kuntoiluvälineitä, taloustavaraa ym ym kannattaa tulla kauempaakin.

Kasvihuoneellamme kukat kasvavat hurjaa vauhtia, uusittujen valojen ja asiantuntevien puutarhureiden hellässä hoivassa.

Kierrätys kunniaan ja tuotto yleishyödylliseen toimintaan

Pisara Kirppis

Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

KIRPPUTORI
PISARA
KEPELA 10-14

Pysäkkitalon yläkerrassa,
Kappelitie 1, NUMMELA
050 352 2792
Avoinna:
ke, pe, la
klo 10 - 14

Idyllinen pikkukirppis

Otamme kiitollisuudella vastaan myyntikelpoista tavaraa
ja puhtaita, ehjiä vaatteita sekä myös myynti- ja lajitteluapua.

Tule tekemään löytöjä!

Mikäli haluat peruuttaa postin saamisen, ilmoita siitä

- sähköpostilla: arja.parttimaa@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
• Tosnon seurakunta	” viite 61311
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Silta-ryhmä, yleinen tuki	FI29 5297 0020 1190 54 viite 61418
Jäsenmaksu 10 eur	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytäthän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestiruudukkoon.

Poliisihallitus on 12.10.2017 myöntänyt Pisara ry:lle rahankeräysluvan numero RA/2017/985, joka on voimassa 1.1.2018 - 31.12.2019 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2018 - 2020 aikana.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi